

Størstedelen af den nuværende lovgivning på sundhedsområdet indeholder ingen egentlig beskrivelse af sundhedsvæsenets hovedopgaver.

Således er opgavebeskrivelsen i sygesikringsloven, sundhedsplejeloven, skolelægeloven og hjemmesygeplejeloven i det væsentligste karakteriseret ved alene at indeholde bestemmelser om hvilke sundhedspersoner, der varetager funktionerne, mens sygehusloven begrænser sig til at opregne de institutionsformer, som henhører under sygehusvæsenet. Undtagelser findes bl.a. i tandplejeloven, som indeholder en beskrivelse af tandplejens mål, og lov om Rigshospitalets styrelse, hvorefter hospitalets opgaver er patientbehandling, forskning og udviklingsarbejde samt uddannelse af læger og andet sundhedspersonale.

I et forslag til en ny og fælles lov, som omfatter størstedelen af det offentlige sundhedsvæsen, er det fundet rimeligt at beskrive de fælles og gennemgående funktioner, der er – og også i et længere tidsperspektiv vil være – sundhedsvæsenets hovedopgaver.

Den foreslåede bestemmelse opregner alene sundhedsvæsenets fælles og gennemgående hovedopgaver og er dermed ikke en udtømmende beskrivelse af sundhedsvæsenets opgaveområde. Sundhedsvæsenet kan udføre andre opgaver end de nævnte hovedopgaver, i det omfang det er hensigtsmæssigt og i overensstemmelse med varetagelsen af hovedopgaverne. F.eks. varetager det offentlige sundhedsvæsen væsentlige opgaver i forbindelse med rehabilitering, og fødselshjælp indgår som en af det offentlige sundhedsvæsenets opgaver, selv om graviditet og fødsel ikke normalt kan betegnes som »sygdom eller sygdomslignende tilfælde«.

Ud over de nævnte hovedopgaver er især uddannelse af sundhedspersonale og forskning inden for sundhedsområdet store og væsentlige opgaver, som det offentlige sundhedsvæsen deltager i og fortsat skal deltage i. Begge udgør grundlæggende forudsætninger for, at sundhedsvæsenet nu og fremover kan varetage sine opgaver tilfredsstillende, og de har og bør derfor have en central placering inden for sundhedsvæsenets samlede opgaveområde. Når de alligevel ikke er medtaget blandt hovedopgaverne, skyldes det, at uddannelse og forskning ikke er og ikke må blive selvstændige mål for sundhedsvæsenets virksomhed.

At det offentlige sundhedsvæsen har meget væsentlige opgaver inden for uddannelse og forskning fremgår umiddelbart af, at det er det offentlige sundhedsvæsen, som varetager næsten al klinisk uddannelse af læger, sygeplejersker m.v., og at det er det offentlige sundhedsvæsen, som forestår over halvdelen af den sundhedsvidenskabelige forskning inden for den offentlige sektor.

For det offentlige sundhedsvæsen er både uddannelse og forskning meget afgørende for dets udvikling og betjening af befolkningen. I den forbindelse er det meget væsentligt, at uddannelserne også tilrettelægges, så læger, sygeplejersker og det øvrige sundhedspersonale opnår viden om og erfaring med de mest udbredte sundhedsproblemer i befolkningen samt kendskab til og forudsætninger for både at forestå forebyggende foranstaltninger og for at indgå i samarbejde med andre faggrupper og dele af sundheds- og socialvæsenet om patientbehandlingen.

På forskningsområdet bør dialogen mellem det offentlige sundhedsvæsen, herunder amtskommunerne, og de forskningsaktive udbygges. Det gælder f.eks. om sundhedsforskningens prioritering og mulighederne for mere aktivt at inddrage sundhedsforskningen i forbindelse med udviklingen og omstillingen af sundhedsvæsenet.

Til § 2

Bestemmelsen fastlægger nogle grundlæggende principper for sundhedsvæsenets virksomhed. Med hensyn til de enkelte principper henvises til de almindelige bemærkninger.

Til § 3

Bestemmelsen beskriver kommunernes opgaver inden for sundhedsvæsenet i henhold til lovforslaget. Efter bestemmelsen skal kommunerne som efter den gældende lovgivning forestå sundhedspleje til børn under og i den undervisningspligtige alder, tandpleje samt hjemmesygepleje. Endvidere yder kommunerne som hidtil begravelseshjælp.

Der henvises til kapitlerne 4–6 og 11.

Til § 4

Bestemmelsen beskriver amtskommunernes opgaver inden for sundhedsvæsenet i henhold til lovforslaget. Efter bestemmelsen skal amtskommunerne – ud over patientbefordring i forbindelse med lægehjælp i privat praksis – varetage de samme opgaver som efter den nuværende lovgivning.

Til § 5

Som en ny bestemmelse foreslås, at kommunerne og amtskommunerne får til opgave at drage omsorg for at fremme den lokale forebyggende og sundhedsfremmende indsats. Formålet hermed er at få styrket det lokale forebyggelsesarbejde. Regeringen har i sit forebyggelsesprogram, marts 1989, opstillet en række målsætninger for en styrket forebyggende og sundhedsfremmende indsats. En væsentlig forudsætning